

ProjectsAbroad

Herald Hindustan

1

Official News letter of Projects Abroad | India

Follow us on : <https://www.facebook.com/groups/projectsabroad.india/>
www.mytripblog.org/pg/groups/2929/India
https://twitter.com/Proj_AbroadIN

Country Director's Note

Celine's time in India

BY MS. CELINE WARD, CANADIAN VOLUNTEER

Ida Grouleff's experience in India

BY MS. IDA GROULEFF, DENMARK VOLUNTEER

2

Volunteers during various activities

COUNTRY DIRECTOR'S NOTE

Dear All,

Where does our education start and where does it end? Which one is a more valuable, theoretical or practical experience? Does all our experience come to help us in our lives? I keep asking this and I have no complete answer. It is easier to have short term goals rather than long term ones as a concrete today lends itself to several dimensions of tomorrow. All our engagements need not be objective. Some are just experiences that help us to deviate from our routine list of tasks and give us a different perspective and aspect of our life and the life of others. One such experience is volunteering. We commit ourselves selflessly in a place and with people we are hardly familiar with. It is a strange feeling to want to do something when we are struggling already to settle down, and time constraints are another barrier. But, with all these obstacles, is it not a wonderful feeling to do something? A group of volunteers who have taken building as a project are not aware at the present moment how it will sustain after many years, but still they feel that the present commitment is important. There would always be some committed volunteers who will pick the rope that you have dropped and drag the task further. Some will drag it longer and some might take it in another direction. It does not matter how far the task gets progressed in your absence - All that is important is you have done your part in propelling it. Is this not a wonderful feeling?

Thank you

Jagadish Kumar

Country Director
Projects Abroad | India

Celine's time in India

Story By Ms. Celine Ward

Canada

On January 23, 2013 at 8am, after 40 hours of travelling across continents, I finally arrived in Madurai. My excitement did not disappoint- I quickly began working with the vets and settling in.

On my first day at work I was shocked to see how many animals the vet sees in only a few hours! The vast quantity and variety of animals is amazing. Each morning I begin work with Dr. Savanaram at the Madurai Dispensary, and I love everything he has taught me. He is quick to sit us down and explain to us the trials and tribulations of vet medicine in India. My small note-book has quickly filled up with information I have learned from him.

In the evening we go to the S.S. Pet clinic with Dr. Senthil Kumar – a very talented veterinarian. Here with Dr. Senthil we perform the physical exams all ourselves, as well as some injections and assisting with surgeries. Dr. Kumar is an excellent teacher and I am so privileged to work with him. A couple times a month, Dr. Kumar brings us to his Poly clinic where we see many cases, it is so fascinating to see cases such as rabies distemper, foot and mouth disease that are very rarely seen at home.

About once a week, or every 2 weeks Projects Abroad organizes vet camps where we vaccinate and deworm the village cattle and goats as well as artificially inseminate and pregnancy check the cows and sometimes castrate the bulls. The camps are an excellent source of hands on experience.

My time in India has been full of opportunities and I have loved every minute of the work done here. At times the practices and techniques used on animals are so different than at home

and can be very frustrating. It is tough to find a balance between animals welfare and cost effectiveness, and very important to keep the culture change in mind.

I would recommend the vet project to anyone interested in pursuing vet medicine at home; the learning opportunities are endless here in India! 🐾

Ida Grouleff's EXPERIENCE AT THE CARE PROJECT IN ANBARASI ILLAM

Story By Ms. Ida Grouleff

Denmark

En unik dag

Lyden af børneråb -og latter runger fra morgenstunden, som altid, i gangene på Anbarasi Illam, men denne dag er anderledes. En lille dreng er ikklædt sine fineste bukser og skjorte med et lille hul i. En af de store piger har lige taget sin nye kjole på og er i færd med at flette sit lange hår. Hun betragter en flok mindre piger, der sidder i rundkreds og spiller med sten. Det er den første søndag i måneden, hvilket betyder familiedag og mange ser frem til kl. 13, hvor besøgstiden starter.

Inden kl. 13 har vi dog masser at nå. De seneste dage har vi frivillige brugt på at male drengenes badeområde. Væggene og vasken skinner i lyset fra solens stråler, fint med nye farver og citater af Gandhi. Nogle af de forrige frivillige har malet en lang væg gul og både væggen og børnene kunne have godt af lidt sjov. Alle drengene, også dem uden familiebesøg, kan føle sig lidt særlige på denne dag, for de skal sætte håndaftryk på væggen med maling.

Mens malerdåserne bæres over til væggen, vrirler det med drenge omkring os, der råber "Anty! Anty, me first". Dåserne kan de ikke lade være og "stjæle" dem, fordi forventningerne og utålmodigheden er på sit højeste. De eneste vi desværre må undvære er

10th standard. Den 27. marts er dagen for deres afgørende eksamen og de får kun fri fra "study" når der er mad. Inden malingen smøres på hænderne, har vi bedt om et fællesbillede og mens 10th standard må svede over skolearbejde, stiller vi andre os på rækker i solen og sveder med store smil og råb til kameraet.

Så går det løs

Foran den gule væg bliver der kæmpet for at komme forrest i køen. Børnehjemmets 84 drenge bliver foran børnekøkkenet delt i mindre grupper og sendt over til os. En god køkultur har de tydeligvis ikke og man kommer ingen steder her mht. orden, hvis ikke man er bestemt i tonen og står 100% ved sin sag. Selv med hård tone er det ikke nemt at trænge igennem til de sidst ankomne der springer køen over.

Drengenes grin og fnisen imens malingen smøres på hænderne med pensler er ikke til at stå for. Der lyder en glad trommen af vådt mod tørt, da en dreng klapper på væggen. Samtidig giver en af de store drenge en anstrengende lyd fra sig, idet han løfter de små op, så der også kommer aftryk øverst på væggen. Der sættes også en del unødvendige håndtryk på de andre nymalede vægge, fordi det hele nu er blevet til én stor leg. Når aftrykkene er sat, går de hen

og får rensset hænderne. Nogle nægter at acceptere "legens" afslutning og fortsætter med restmalingen fra de tomme malerdåser. Mens de sidste vasker maling af, sætter vi frivillige de afsluttede håndaftryk og vores navne på væggen ved siden af.

Så er der mad

Ris med sambar og en slags salat serveres til alle børnene og mens de spiser, begynder familierne at dukke op. Maha, den ene husmor, sidder i skyggen ved et skrivebord stillet op ved siden af Anbarasis store låge. På skrivebordet ligger en opslået mappe med underskrifter. Her holder hun styr på antal besøgende, tid, tjek-ind og tjek-ud, mens hendes røde telefon spiller indisk musik på højeste volume i dens små skrattende højtalere.

Familierne har madkurve og små "gaver" med til deres barn fra børnehjemmet. Når man går rundt blandt familierne, der sidder i kredse og hygger

sig, ser man tydeligt børnenes kæmpe glæde og stolthed.

Mørket falder på

Efterhånden som solen går ned over Anbarasi Illam og den sidste familie forlader hjemmet, er det tid til snacks og varm mælk med sukker. Kl. er 18 og dagens snack er kikærter tilberedt med løg, chili og krydderier. Alle er i højt humør efter en god dag og da det er søndag, er 10th standard de eneste der skal studere. Resten har derfor fri leg i tidsrummet 18:30-20 hvor de normalt laver lektier.

Det er svært at tysse på børnene til aftenbønnen og et par af børnene får nogle slag med en bambuspind. Alle børnene beder i høje råb og dernæst nævner husmoderen Diba navnene på alle 143 børn. Når navnelisten er gennemgået, er gangen tom og vi frivillige kan nu lægge os i hver vores hule af myggenet til lydene fra sovesalene. ❧

Volunteers during various activities

6

